

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

„Per aspera ad astra!”

Sârguința serioasă se încoronează cu rezultate folositoare. Sârguinciosului, dar numai acestui-a, îi votezi bucuros laudă și recunoștință. Faptele acestui-a, fiind că sînt bune și demne de imitat le înregistrezi, și o faci cu plăcere, cu atât mai vîrtos, știind că te afli înaintea unei fapte, pentru a cărei recompensă nu există altă lege decât opiniunea publică. Opiniunea publică poate face recompensa tot așa de mult simțită, ba chiar și mai mult decât o lege oare care. Fapta celui sârguincios merită a fi adusă înaintea forului acestei-a, odată spre a fi recompensată și a doua spre a servi drept stimul pentru alții.

Trăim într'un timp, care cere să dovedim prin fapte că existăm. Și fiind că existența se califică după calitatea faptelor săvîrșite și fiind că numai existența aceluia-a valorează, care o probează prin fapte, cari dovedesc progres, opiniunea publică e chemată în prima linie a satori, cum ar trebui să ne fie faptele, voind a avea o existență deamă de apretiat. Opiniunea publică, respective reprezentanții acestei-a, diarele aleg din faptele săvîrșite cu scirea lor pe unele și le înregistrează pe lângă o recomandare sau apretiare din parte-le.

De fapt munca diarelor e pentru viitoriu. Se critică în diare și se recompensează în diare, ce e drept faptele prezentului, scopul ulterior, ce-l urmăresc aceste a însă e, a pregăti pe basa acestor-a viitorul. A contribui, ca faptele bune din prezent să afe imitatori, ear cele rele să se omită; de acestea să nu mai ocure în viitor, eată scopul diarelor.

Pentru ca o națiune să-și asigure o existență deamă se cere să săvîrșescă fapte demne de înregistrat. La săvîrșirea aceasta trebuie să i a parte fie-care membru al ei, dela cel mic până la cel mai mare. Fie-care trebuie să conlucre, unul într'un fel, altul într'altul. Conlucrearea va duce la scop luându se cei mai puțin versați și inițiați în lucrare după ce-i esperți. Doi bătrâni trebuie să lucre, căci au multă esperință, cei mai tineri asemenea, pentru că au multă abilitate. Faptele bătrânilor trebuie să fie dese — dacă n'au fost neglijenți — cele bune au fost apretiate, cele rele respinse și reprobate. Tinerimea are deci ocaziune a-și pută proba abilitatea sa luându se după faptele apretiate ale bătrânilor. Numai prin probarea aceasta va documenta tinerimea că vrea și ea din parte-și să conlucre la asigurarea unei existențe demne pentru națiunea, din a cărei sin a eșit.

Faptele celor bătrâni trag în cumpenă, după acestea sîntem judecați. Faptele tinerimei au chemarea a ne arăta, că vrea și ea ca la timpul său să săvîrșescă fapte, după cari să putem fi judecați.

Tinerimea va produce la timpul său fapte demne de apretiat, cari să tragă în cumpenă, dacă se va iniția de timpuriu întru săvîrșirea de fapte: Ori ce faptă a tinerimei ca efluxul unei sârguințe serioase ne îndreptătesc a presupune, că tinerimea a apucat pe calea inițiarei.

La tinerimea română în special s'a putut, și în mare parte se poate și ađi, aplica cu necontestabilă îndreptățire devisa „per aspera ad astra” în sensul cel mai strins al cuvântului.

Mulți dintre bărbații nostri de ađi au studiat și și-au agonisit cunoștințele, cari i-au recomandat la poziția ce o ocupă ađi în societate, între împregiurările cele mai triste, în lipsă, în necas și în sudoarea feței proprii, per a spera. În tinerețe nu le-a prea prisosit timpul de a se gândi și la fapte, cari să dovedească că ei se inițiază pentru viitoriu. Nici nu a fost de lipsă, căci starea lor a fost do-vada cea mai bună, că au fost pătrunși de sârguința serioasă.

O parte mare a tinerimei noastre de ađi e scutită de neajunsurile, cu cari s'a luptat tinerimea de odinioară. Parte familiile înșile, parte fondurile, multe puține de care dispunem, acopere și delătură lipsele și neajunsurile și scutesc pe tinerime de neplăcerile de odinioară.

Tinerimea de ađi se poate gândi la fapte, cari să o recomande pe viitoriu, cari să arate, că ea să inițiază în lucrare. Nu cerem dela tinerime cine scie ce fapte mari și ponderoase. Pricepem și noi a ne reduce pretensiunile ținînd cont de capabilitatea autorului. Cerem însă și aceasta în mod imperativ, ca faptele ce se săvîrșesc, mici, mari, cum sînt, să dovedească o sârguință serioasă.

Fapta tinerimei, care dovedește o astfel de sârguință o înregistrăm și ne bucurăm de ea. Tinerimea, care o a săvîrșit, va scii apretia înregistrarea noastră și va vedă în motiv de a lucra și mai departe așa precum a lucrat, ca să i se poată dice odinioară că a trecut „per aspera ad astra”.

„Kronstädter Ztg” Nr. 15 din 27 Ianuarie a. c. într'un foileton, care poartă titula dela începutul acestor șiruri aduce o recensiune despre ședința publică, pe care o aserbat societatea de lectură a studenților dela gimnasiul nostru mare din Brașov în preseara „Botezului Domnului”, după cum s'a anunțat și în coloanele acestui diar.

După ce se plînge recensentul, că junimea studiosă săsească privesce în ori-ce lucrare intelectuală a și-o povară și caută prin mii de mloace artificioase a și-o ușura, pentru ca să câștige în modul acesta timp spre plăceri. După ce arată mai departe, că vina la starea aceasta de lucruri în mare parte cade asupra părinților, cari se acomodează întru toate cu pretensiunile fiilor lor, trece la ședința publică amintită.

„Între tinerimea română la gimnasiul de aici românesc, dice recensentul „domnesce, precum se vede, peste tot alt spirit. Tinerimea aceasta nu și-a înscris pe stindardul seu devisa „per aspera ad astra” se nizuesce însă „per aspera ad astra.” Mulți tineri români o încurcă cu starea materială cum biet pot, sînt cu atât mai silitori, își ved de cărțile lor și au să devină oameni bravi în chemarea lor. Ei nu dau baluri, cari să-i amețescă săptămâni întregi, au însă de 5 sau 6 ani o societate științifică, căreia aparțin studenții celor 2 clase superioare gimnasiale și elevii academiei comerciale ca membrii ordinari. Societatea de lectură a studenților dela scoalele medii române gr. or. din Brașov, are statute întărite de ministeriu și produce rezultate foarte raționabile (*sehr anständige Leistungen.*) Programul s'a executat preste așteptare.

„M'am convins din cele ađite, dice recensentul, care, ca strein, după cum o spune însuși, a venit la ședința parte din interes, parte din curiositate, că sârguința serioasă a tinerimei de aici a produs rezultate demne de recunoscut, că sârguința aceasta a fost întempinată cu viu interes de toate părțile națiunei și că o națiune, care a apucat pe o astfel de cale, se poate aștepta la un viitor demn.

„M'am vedut îndemnat a gratula națiunei, surori sincere, de și nu fără oare-care invidie, că la ea chiar și tinerimea studiosă are priceperea adevărată, care poate face pe un popor mare și fericit și are și puterea morală de a conlucre și ea din parte-și la realizarea aceluia scop.”

Tinerimea noastră studiosă dela gimnasiul din Brașov își dă silința a se iniția în fapte. Silința aceasta e împreunată cu sârguința serioasă și aceasta ne pare bine. Am înregistrat acest fapt ca se nu fie unicul pe viitor. L'am apretiat, fiind că merită a fi imitat. Luăm spre plăcută cunoștință cele ce s'au petrecut în Brașov. O facem aceasta în credința, că tinerimea de acolo va merge și de aci înainte pe calea începută.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)
(Urmare 7).

Cristiano neavînd cea mai mică idee de faptele din cestiune se hotări a-și dobândi lămuririle necesare cu ori și ce preț.

— Mătușa dtale, dise el cam nejenat, se pare smîntită, sau ceva mai rău!

— O! pardon, domnule Goeffle, mătușa mea este o persoană, care trebuie să o respectez, și eu o acuz numai de orbie sau de prejudeț.

— Orbie sau prejudeț, îmi e tot una! Ce ved lămurit, este, că dînsa voiesce să-ți silească înclinația.

— O! aceasta de sigur, căci eu detestez pe baronul!

Ea nu ți-a spus dară nimica?

— Tocmai din contră! Credeam...

— O! domnule Goeffle, ai putea Dta crede, că, în vîrsta mea, ași avea cea mai mică înclinația pentru un bărbat de cinci-șeci și cinci de ani?

— A, da! persoana, care-ți este destinată, e de cinci-șeci și cinci de ani?

— Dta faci, ca și când te ai îndoi, domnule Goeffle! Dta scii doară bine de câți ani este, Dta care i ești sfătuitor și, precum se dice amic devotat... însă eu nu o cred.

— O! în adevăr, Dta ai dreptate.

Pe capul meu, dacă-mi pasă de el! Dară cum numesci pe domnul acela?

— Baronul! Da nu scii de cine vorbesc?

— Nici de cum; atâți baroni sînt pe lume!

— Dară mătușa mea ți-a spus...

— Mătușa Dtale, mătușa Dtale... sciu eu ce dice mătușa Dtale? Ea însăși poate nu o va scii!

— A! pardon: ea scie prea bine ce dice! Ea are o voință de fer. Este cu neputință să nu-ți fi împărtășit proiectele sale asupra mea, de oare-ce ea pretinde că Dta le aprobezi!

— Eu să aprobez, ca se jertfesc o copilă încântătoare ca Dta unei barbă-sură?

— A, veđi că scii vîrsta baronului?

A cărui baron, mai odată?

— A cărui baron? este de lipsă să-ți spun numele omului de zăpadă?

— A da! E vorba de omul de zăpadă? Ei bine, mărturisesc că cu aceasta nu m'am procopsit.

— Cum, domnule Goeffle, Dta nu cunosci polecra celui mai puternic, celui mai bogat, tot odată celui mai răutacios și celui mai uricios dintre clienții Dtale a baronului Olaus de Waldemora!

— Ce, proprietarul acestui castel?

— Și a castelului nou, de pe celălalt țărm a lacului, și a nu sciu câtor mine de fer, de plumb 'au de alumen, și a mai multor văi, păduri și munți fără a socoti câmpurile, vitele, moșiile și lacurile; cu un cuvînt, stăpînul preste a deca parte din provincia Dalecarliei. Eată rațiunile, ce mi le arată mătușa mea de dimineața până seara spre a mă face să mi uit că el este bătrîn, trist, bolnav și poate încărcat cu crime!

— Doamne sfinte! esclamă Cristiano tare uimit, eu mă afl în casa unei persoane foarte amabile!

— Dta îți bați joc de mine, domnule Goeffle! Nu cređi în crimă... vorbele de dinainte le-ai đis numai de a mă batjocori?...

— Ce am đis adinezuri, sînt gata a repeta, însă ași voi să sciu de care crimă acuzi gazda mea?

— Eu nu-l acuz; gura lumii m'a dedat a vedă într'insul ucigașul tatălui său, a fratelui său, ba chiar a cumnatei sale, a nefericitei Hilda!

— Cum, numai atâta?

— Dar Dta scii bine vorbele aceste, domnule Goeffle; n'ai fost Dta însărcinat pe timpul acela?... Nu, mă înșel, tatăl Dtale trebuie că a fost pe atunci avocatul baronului Olans. Baronul a produs, nu sciu, ce acte... Nu i s'a putut dovedi nimic; dară nici adevărul nu s'a aflat și nici nu se va afla vreodată, sau doară când se vor scula morții din mormînt spre a-l spune.

Situațiunea noastră de ați e grea. Nu trece o zi să nu fim amenințați mai cu una mai cu alta.

De față se lucră tocmai la proiectul de lege referitoriu la scoalele medii. Scie Dău ce margini înguste o să se tragă institutelor confesionale. Atăta sântem siguri că până când un institut va da dovezi despre o activitate așa mănoasă ca cel din Brașov, delăturarea sau restrângerea lui ar fi un atentat în contra culturii, a scopului principal, spre care trebuie să țintească fie-care stat.

(n-n)

Revista politică.

Sibiū, în 19 Ianuarie 1883.

Începem revista astăzi amintind de un început, care am dori să fie de bun augur. Întelegem „Convocarea” ce publicăm în rubrica „varietăților” de astăzi, prin care se convoacă clubul alegătorilor din comitatul Clujului și dorim ca să putem dice despre celelalte cluburi: *vivat sequens*.

În dieta, resp. în casa deputaților Ungariei s'au desbătut, după cum am anunțat și noi, lucruri interesante. N'am putut reveni în special asupra lor cu toate că merită a fi cunoscute și de publicul nostru. Până să putem dice un cuvânt și noi asupra desbaterilor privitoare la evreii din Ungaria reproducem părerea unui diar de peste munți, „Națiunea”, care se exprimă astfel:

„În camera deputaților din Budapesta s'a discutat în decurs de câteva zile mai multe petițiuni din partea comunităților bisericesti catolice pentru suprimarea legii de emancipare a Evreilor. Această cestiune de mult timp preocupă opiniunea publică în Ungaria. Ea a pricinuit acum câteva luni chiar și fapte violente, escesuri întinse contra Evreilor.

„Graba cu care Ungurii au acordat, în detrimentul națiunilor genetice, toate drepturile politice Evreilor au început deja a da roade amare. Evreii, vicleni din fire, necontenit au lingușit vanitatea ungurească, le-au pus totdeauna în vedere pericolii imaginari, de cari Ungaria este amenințată, insinuând naționalitățile din statul unguresc, ca contrarie existenței statului unguresc, și în același timp și-au pus toate silințele să exploateze masele populațiunii, adunând bogății însemnate. Astăzi partea cea mai mare din proprietățile rurale și urbane se află în mâinile Evreilor. În Budapesta, capitala Ungariei, Evreilor aparține aproape trei pătrimi din totalul proprietăților.

„În virtutea bogățiilor lor celor mari ei au ajuns a avè o înrîurintă foarte mare în toate afacerile publice. În adunările districtuale ei devin de regulă membrii de drept, pe basa censului, de oare ce ei aproape fără excepțiune, având averi însemnate plătesc contribuțiunea cea mai mare. În camera din Pesta sunt o mulțime de deputați Evrei, cari au știut să-și asigure o influență permanentă în toate actele legislative.

„Prin urmare în asemenea împregiurări nu este mirare, dacă camera ungurească după o discuțiune foarte infocată a trecut peste petițiuni pur și simplu la ordinea zilei.

„Cu toate acestea faptul este incontestabil, că în Ungaria spiritele sânt foarte întăritate în contra Evreilor. Guvernul unguresc mai bine ar fi făcut, dacă s'ar fi gândit să ia unele măsuri restrictive spre a evita pe viitor o a două ediție a turburărilor din vara trecută.”

„Pester Lloyd” nu se satură de a spune lumii, că nu este vorba și nu poate fi de arangiamente pozitive între Kálnoky și Giers, și că toate câte le a spus „N. fr. Presse” nu sânt decât nise fantastii. Tot ce se va fi arangiat între cei doi diplomați sânt, după „P. Lloyd”, raporturi pacifice între cele două puteri în privința peninsulei balcanice.

„D. Ztg” este ceva mai îngrijiată în privința întrevederii dintre Giers și Kálnoky. „D. Ztg” nu crede că Rusia va renunța dela posesiunea întregă a triumphiului iliric și dacă Austro-Ungaria se gândesce la politica de ocupațiune paralelă, consimte „D. Ztg” cu „Allg. Ztg.” care prognostică pentru Austro-Ungaria pericolii cei mai mari. „D. Ztg” vede în toți pețitorii rusesci chie-mei cum i va chema, pe oamenii, cari urmăresc aceeași țintă, a câștiga pe Austro-Ungaria spre a o isola.

Ca o curiositate, căci de ceva pozitiv nu poate fi vorba în materia aceasta, reproducem și ceea ce scrie „Telegraful” din București cu privire la trecerea lui Giers prin Viena. „Telegraful” scrie:

După cum ne spuneau depeșile de sâmbătă d. de Giers trebuie să fi plecat eri din Viena, spre a se duce la Petersburg, D-sa a fost srbătorit în capitala austriacă și în privința prânzurilor și a ciaiurilor ce a beut pe la toți înalții demnitari austriaci ministrul rus al afacerilor străine trebuie se ducă cu sine cele mai frumoase amintiri la Petersburg. Cum va fi însă cu cestiunile pentru care d. de Giers a venit într'adins aci, eacă ce nu se scie. Este cunoscut că între aceste două imperii au existat în tot deauna cele mai serioase neînțelegeri, și ele sânt foarte naturale de vreme ce fie-care din cele două state au urmărit ideea de a pune mâna pe peninsula balcanică. Posițiunea Rusiei este negreșit mai avantajoasă, căci marea majoritate a populațiunii din Austria este slavă, care predomnesce chiar astăzi în monarchia vecină. Curentul slav împinge fără voie pe Austria la nesce relațiuni mai amicale cu Rusia și ministrul austriac da esterne, comitele Kálnoky, pare a inclina spre această politică. De altă parte însă alianța dintre Austro-Ungaria și Germania leagă mâinile celei dintăiu din aceste două puteri, ast-fel că astăzi guvernul vienez se află pus între ciocan și nicovală nesciind cui se dea preferință: Germaniei sau Rusiei. Nu este însă de mirare ca actuala putere a bărbaților de stat austriaci față cu Rusia să fie numai o simplă cochetare, spre a putea dobândi consimțământul guvernului din Petersburg asupra propunerii Barrère în conferența, care se va intruni în curând la Londra spre a regula cestiunea dunăreană. Nu credem însă ca acest joc al Austriei să poată prinde pe cineva și cu atât mai puțin pe domnul de Giers, care va fi pus negreșit înaintea comitelui Kálnoky cestiunea Chilia. De aceea nu credem că între aceste două imperii să se poată stabili nescare-va relațiuni intime, afară numai dacă Rusia în dorința de a despărți pe Austria de Germania spre a o avè apoi sigură față în față, nu se va arêta pentru un moment dispusă a'i face toate concesionile. În ori-ce cas însă, noi vedem astăzi pe Rusia că nu 'și perde vremea și că face la întăriri pe la toate orașele, care se află pe lângă fruntariile ei despre Austria. Afară de acestea ea își înmulțesce mijloacele pentru transportarea trupelor la fruntariile au-

striace. Deci se poate dice că lucrul nu e tocmai curat, mai ales că prin toate părțile se vorbesce de războiu.

În Franția ferbe continuu. Eată aici o probă dintr'un resumat telegrafic.

Ședința camerei din Paris din 29 Ianuarie a. c. a fost foarte sgomotoasă. Fallières, noul president al consiliului, declară, că deși cabinetul nu e complet, totuși stă la dispozițiunea camerei.

Janvier dela Motte (bonapartist) interpelează referitor la numele noilor ministri, cabinetul ar fi un ministeriu — trunchiu, Grévy n'are cunoștință despre situațiune. Janvier e provocat la ordine, cu toate acestea continuă: „Denumirea lui Fallières e în contra minței sănătoase.” Cassagnac cere amênarea desbaterii până, după ce va fi denumit ministrul de războiu. Armata nu se poate ține sub tutelă ca minoreni: nu se va afla nici un om, care să se mulțamească cu proiectele plănuite. Ministrul-președinte, Fallières, declară de nejustă afirmarea, că pentru Billot și Jaureguiberry nu s'ar afla următori, abia sânt câte-va oare, de când e el ministru-președinte. Amânarea desbaterii se respinge. Primul vorbitor la desbaterea în privința legii pretendenților e contele Mun, legitimist. El dice: Proiectul respiră frică simulată și țintesce a înlocui puterea prin forță. Mun se îndreaptă între vîile aplause ale dreptei în contra „politicii slabe pe persecutătoare” a republicanilor, care înjosese pe Franția înaintea străinătății și care provoacă războiul social. Conjuratorii adevărați sânt republicanii. Se va arêta, dacă majoritatea e pentru libertate sau pentru subjugare. Referintele Fabre e adesea intrerupt de cei din dreapta, președintele e necesitat a provoca ordine. (Strigări în dreapta: Aceasta e conjurațiunea tăcerei!) Referintele dice: Republica e tare, ea trebuie se fie însă precaută. 24 Mai, și 16 Mai, supune-se principiilor în „Frohsdorf” sânt dovezi neîndoelnice a cauzei pretendenților. Se poate că vocea jurnalelor și conversația din saloane se fie numai bravade, cu toate acestea, dacă în adevăr s'ar fi întemplat vre-un complot, atuncia s'ar cere să se pună principii pe șafot și nu să se trimită în străinătate. Unele familii sânt, după cum învață Montesquieu și alți politici, un protest continuu contra voinței naționale. Principii sânt incapabili pentru ocuparea de posturi publice, căci personifică principii antirepublicane. Ei sânt a se tracta în republică ca străini, până când nu vor desavua vocea jurnalelor. Viette, republican, cere proscipțiunea directă a tuturor principilor și citează un loc din vorbirea de apărare a lui Beroyer pentru Louis Napoleon după afacerea din Boulogne; „Pretendenții nu pot fi acușați, ei pot fi numai învingători sau învinși, lor li se cade sau esilul sau tronul.” (Aplause vii.) Delaporte vorbesce scurt pentru proiectul Fabre. Ribot e în contra unei legi excepționale, care s'ar opune tradițiunilor lui Thiers, cari au întărit republica. Regimul a dovedit slăbiciune prin concesionile făcute radicalismului. Toate partidele monarchice sânt nepericuloase: bonapartiștii, fiind că ei ne-au causat nenorocirea (Cassagnac: Ei au servit împăratului!); legitimiștii sânt prea nepopulari. (Hantjens: și frații orleaniști?) Țeara nu pricepe teoriile constituționale ale monarchiei. Urmarea legii excepționale va fi alterarea puterii în

— S'a întemplat și de aceste, răspunse Cristiano zimbînd.

— Serios, Dta crezi...?

— Este o manieră de a vorbi, ce aparține vocabularului profesiunii mele; scii, o dovadă neașteptată, o scrisoare perdută, o vorbă uitată...

— Da, știu dară nu s'a mai aflat nimica, și de cincispre-șeci sau două-șeci de ani, toate sânt uitate. Baronul Olaus, la început suspect, și urit de toată lumea, a ajuns de a fi temut și aceasta spune toate.

Astăzi merge cu încrederea în sine și cu îndrăzneala până la voința a se căsători din nou. O! ferească-mă Dumneșu să nu fie obiectul prigonirilor sale! Precum se dice el a iubit muerea sa foarte; însă, încât pentru baronesa Hilda, toată lumea crede...

— Ce crede?

— Vêd, că istoriile aceste ale țeranilor, n'au ajuns până la Dta domnule Goefle, sau că riști de ele, fiind că te ai instalat linișcit în odaia aceasta.

— Adevărat, că există o istorie despre aceasta, răspunse Cristiano, atins de o amintire recentă.

Oamenii dela moșie mi-a șis așeară: Dute acolo și spune-ne mâne, cum ai petrecut noaptea!

Există aici un cobold, o arêtare...

— Trebuie să crezi în ceva, fi-va fantom s'au realitate, ceva înstrăinător este; căci însuși jupânul Stenson crede în ceva, și poate și baronul; căci

precum se aude dela moartea cumnatei sale încoace el n'a mai pus piciorul aici, și au și astuțat o anumită ușe cu zid...

— Aici, șise Cristiano, arêtând spre trepte.

— Se poate nu știu, răspunse Margareta. Toate aceste sânt foarte misterioase, și te credeam în curentul unor lucruri, pe care eu nu le cunosc. Eu nu cred în strigoi... Totuși nu-i doresc a i vedè pentru lumea asta nu m'ași hotărî a face ce faci Dta, adevă a dormi aici.

Încât pentru baron, fi-va istoria cu diamantul adevărată sau ba...

— A, a, încă o istorie?

— Aceasta este cea mai neprobabilă din toate, o mărturisesc, eu nu mă pot reține a ride, repetându-o. Se povestesc prin colibele din vecinătate că el din amor cătră femeia sa — o rëntate ea și el — și-ar fi încredințat trupul ei unui alchimist, care l'a descompus într'un alambic, și a făcut din tr'insul un diamant mare negru. Adevărat, că baronul poartă și în ziua de astăzi un inel ciudat, care nu-l pot privi fără frică și fără scârbă.

— Eată dovada! șise Cristiano ridënd; dară cugetă acuma că ar fi rezervat și Dtale o atare soarte! Știu bine că din alambicul în care ai ferbe Dta n'ar putè eși alt ceva, decât un diamant de apa cea mai frumoasă; dară pentru aceea operațiunea nu ar fi mai plăcută pentru Dta, și-ți dau sfatul a nu te espune cristalizațiunii.

Margareta isbucni în ris; ecurile salei antice repetară acest ris vesel și nevinovat așa de misterios încât i se făcù deodată frică și redevenind tristă ea șise cu ton descurajat:

— Ei, a trecut; vêd, domnule Goefle, că Dta ești amabil și cu spirit; mi s'a și spus aceasta; dară, parcă aș fi sperat că Dta vei cugeta ca mine, și că mi vei fi sprigin și măntuitor, m'ași fi înșelat rêu. Dta cugeti ca și mătușă mea, Dta crezi, că tot ce-ți spun eu, este un vis. Dta respingi plângerile mele! Dară se va îndura Dumneșu de mine, numai în el mai am speranță!

— Ei da, replică Cristiano emoționat de lacrimile groase, ce curgea pe fața gingașă și cu o clipă mai înainte așa de veselă, și ai perdut toată încrederea în Dta însuși? Ce mi-ai spus? Îmi anuți o mărturisire delicată, adevă că și se presentă o căsătorie ce nu îți convine și un mire, care și este antipatic. Eu m'așteptam la o confidență de un amor... nu înroși pentru aceasta! Un amor poate fi curat și legitim, chiar când nu e autorizat de ambiția rudeniilor puternice. Un tată, o maică se pot înșela însă este penibil a le combate influența. Dta ești orfană!... Da, de oare ce stai în dependența unei mătușe bătrâne... O numesc bătrână și Dta clătini din cap! Sê șicem că este tinără... Ea de sigur are pretenția de a fi tinără! Eu nu mai știu, cum să dic. Am creșut-o bătrână. Dacă nu este bătrână, motiv cu atâta mai mult a o trimite... nu voesc

favorul radicalismului. Floquet răspunde într-o vorbire lungă aplaudată de cei din stânga. Restituirea legilor de proscricțiune e un act politic. Răbdarea republicanilor în respectul pretensiunilor monarchice e eshauriată. Laroche — Foucauld — Bisaccia îl intrerupe cu cuvintele: Mie imi promisese Thiers a rechema pe principii, el totdeauna minția! (Tumult mare.)

La 6 oare 25 min. se încheie ședința. Ședința viitoare mâne la 2 oare d. a. Se vede, că propunerea Fabre va întruni majoritatea.

Instrucțiune

în privința executării articolului de lege XXXIX din 1882, care tractează despre modificările unor §§-i ai articolului de lege XL din anul 1868 referitoriu la puterea de apărare.

Capitul VII

la §. 5 al legii de față.

Candidații la preoția.

1. În înțelesul alineelor 1 și 2 ale §-lui 5 din legea de față, candidații la preoția și ascultătorii de teologie ai bisericilor și confesiunilor recunoscute prin lege, cari sunt înrolați pe calea recrutării ordinare numai în acel cas au aspirațiuni a fi licențiați spre continuarea studiilor lor teologice și la timpul său spre a fi inferiți în registrul armatei sau a apărării de țeară (honveđime), dacă sau pe timpul recrutării ascultă deja studiile teologice, sau dacă pe timpul intrării lor în oaste (1 Octomvre) au început a asculta aceste studii.

2. Pe timpul scădemântului, ce se arată sau ar obveni în seria preoților confesiunilor recunoscute prin lege — în înțelesul alineelor 3 și 4 ale §-lui 5 din legea de față — au aspirațiune la favorul acesta în mod condiționat:

a) Acei studenți înrolați din clasa penultimă a gimnasiului superior, cari nu din vina lor propriă sau întârziat în studii, asemenea și cei înrolați din clasa ultimă a gimnasiului superior, și anume atât cei dintâiu, cât și cei din urmă în cazul acela, dacă vor declara înaintea comisiunii asentătoare, că s'au decis pentru ascultarea studiilor teologice și pentru cariera preoțească, respective, dacă vor documenta că li este asigurată primirea în seria ascultătorilor de teologie sau în vre-un noviciat călugăresc;

b) acei voluntari pe un an, cari sunt primiți condiționat și cari au devenit ascultători de teologie înainte de timpul concesiunii finale a favorului lor de voluntari pe un an, sau dacă în timpul acesta și-au început studiile lor teologice respective s'au primit în vre-un noviciat călugăresc.

Favorul acesta însă se va acorda obligațiilor la apărare amintiți sub punctele a) și b) numai pe lângă condițiunile și restricțiunile precisate mai de aproape în alineele 3 și 4 ale §-ului 5 din legea de față.

3. Favorul acesta numai în acel cas se va estinde asupra indatorărilor la apărare, înrolați pe calea recrutării posterioare, dacă aceia și-au început ascultarea studiilor lor teologice până în 1 Octomvre a celui an, pentru care sa făcut recrutarea posterioară (vedi punctul 1 al capitlului present); sau dacă aceia, încă pe timpul recrutării făcute pentru anul amintit, au fost ascultătorii vre unei din cele două clase ultime ale gimnasiului superior. (Vedi punctul 2. a) al capitlului present.)

4. Pentru aducerea decisiunii de forul prim e competentă:

a) cu privire la astfel de aspirațiuni valorisate cu ocaziunea asentării ordinare sau recrutării posterioare comisiunea asentătoare, pe lângă aplicarea corespunđătoare a decisiunilor referitoare la acest loc din §§-ii 40 și 56 ai instrucțiunii date în obiectul executării legii de apărare;

b) în toate alte casuri cari sunt a se regula pe calea negocierii — sub înțelegând aci și cazul cuprins în alinea penultimă a §-ului 5 din legea de față — respectiva comandă districtuală de întregire militară, respective în privința celor înrolați la honveđime — comanda batalionului de honveđi în conțelegere cu oficianții cercului (pretor, în orașele sau cetățile ce au un magistrat regulat — primariul, în orașele sau cetățile investite cu dreptul de jurisdicțiune — antistiele districtuale, și în lipsa acestora comisiunea administrativă amintită în §-ul 36 al articolului de lege VI din anul 1876; în Croato-Slavonia vice comitele respective șeful districtual și în orașe sau cetăți primariul.)

În forul al doilea, la care este a se subșterne pe calea autorității (judecătorei) politice petițiunea respective recursul — decide auctoritatea districtuală militară respective comanda districtuală de honveđi în conțelegere cu comisiunea administrativă amintită în §-ul 36 al articolului de lege VI din anul 1876, — și în Croato-Slavonia în conțelegere cu vice comitele respective cu șeful districtului și în orașe sau cetăți cu primariul.

În forul suprem decide ministrul comun de resbel în conțelegere cu ministrul de honveđime, — referitoriu la honveđi, ministrul de honveđime singur.

În contra decisiunii respingătoare se poate recurge în timp de 14 zile computeate dela înmanarea decisiunii scripturistice, ce are a se efectui îndată. Dacă decisiunea forului al doilea consună cu cea a forului prim, recurgerea mai departe nu are loc.

Decisiunea asupra astor felii de aspirațiuni ridicată din partea rezerviștilor de întregire se aduce în asemenea mod; și și aceștia după primirea treptelor (ordurilor) mai înalte eclesiastice sau după aplicarea lor ca presbiteri sunt a se inferi în seria presbiterilor castrensi.

5. Obligații la oaste, ce se bucură de vre-unul din favorurile cuprinse în §-ul 5 al legii de față până nu vor fi denumiți de presbiteri castrensi la armată s'au honveđime sunt indatorăți ași justifica din an în an sustarea acestei aspirațiuni a lor înaintea comandei districtuale de întregire militară respective de honveđime.

În casurile amintite în alinea 5 a §-lui 5 din legea de față, mai departe cu privire la candidații de preoți și parochi și atunci, dacă aceea nu sunt în stare a documenta cu atestat primit dela autoritățile lor eclesiastice (superintendente etc.) că, — conform organizării districtuale a bisericii lor — ca candidați la preoția aparțin la legătura corporațiunii preoțești, sau dacă aceia în decurs de 4 ani, computeți dela terminarea studiilor lor teologice, nu vor fi aplicați ca parochi; sau în fine dacă aceia în urma repetitelor provocări făcute din partea comandei districtului de întregire militară respective a batalionului de honveđi, — cari în privința aceasta se adresează către autoritățile politice — întrelasă fără rectificare suficientă ași do-

documenta sustarea mai departe a aspirațiunii lor: favorul acesta e a se considera ca încetat, și respectivii obligați la apărare — întru cât nu ar fi satisfăcut încă îndatoririi lor față de serviciul activ legal, — sunt a se cita în lăuntru spre împlinirea acestui serviciu. —

Încetarea favorului se publică pe calea autorității statorite în punctul 4 al acestui capitlu.

Astorfel de indatorăți la oaste, întru cât nu s'ar fi bucurat încă de favorul de voluntar pe un an, au însă aspirațiuni la acela, e a li se da acest favor prin trupa permanentă (comanda batalionului de honveđi) în acel cas, dacă recurg pentru acesta în restimp de 14 zile, computeate dela ridicarea la valoare de drept a decisiunii, prin care se anunță încetarea favorului, la comanda districtuală de întregire militară, respective la comanda batalionului de honveđi, și dacă pe timpul înrolării lor au avut aspirațiuni la favorul de voluntar pe un an, sau la primirea condiționată ca voluntar pe un an, și în cazul din urmă vor satisface condițiunilor necesare pentru dobândirea finală a favorului de voluntar pe un an.

Dispozițiuni transitorice.

6. Acei obligați la oaste, înrolați înainte de intrarea în viață a legii de față, cari satisfac decisiunilor referitoare la acest loc, ale §-lui 5 al acestei legi, în urma rugării lor sunt a se împărtași posteriormente în favorurile acestui (5) §. prin comanda districtuală de întregire militară, respective a batalionului de honveđi.

Dacă aspirațiunea nu se consideră de îndreptățită, petițiunea e a se înainta spre decisiune la forurile mai înalte pe calea statorită în punctul 4 al capitlului present.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Offenbaia, 12 Ianuarie 1883. (Adunarea învățătorilor gr. or. din despărțământul al III-lea, protopresbiteratul Lupșei, ce aparține Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Abrudului, ținută la 27 Decemvre 1882 în comuna Offenbaia.)

În conformitate cu decisiunea comitetului central al Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Abrudului, dl Ioan Danciu, administrator ppresbiteral al tractului Lupșa a convocat adunarea de constituire a despărțământului al III-lea (ppresbiteratul Lupșei) spre ziua sus amintită.

În ziua de 27 Decemvre 1882 se prezentară mai mulți dintre învățători luând parte și la serviciul divin.

După terminarea serviciului divin și invocarea Duchului sânt învățătorii se întrunesc în scoala din Loco carea era destinată spre acest scop.

Dl adm. protopresbiteral, Ioan Danciu, deschide ședința prin o cuvântare acomodată impregiurărilor arătând scopul cel urmăresc Reuniunile învățătoresci.

După deschiderea ședinței constatându-se membrii prezenți (11 învățători) a urmat constituirea despărțământului în Subreuniune, alegându-se de președinte Dlu Ioan Danciu, Administrator protopresbiteral tractual, care deși ocupat cu alte afaceri totu și primesce asupra-și aceasta sarcină, promițând tot odată că va lucra din toate puterile în favorul Subreuniunii; vicepreședinte Andreiu Muntean,

se dic, să se preumbe, ci se facă reflecțiuni mai bune, pre când Dta ai să sfătuesci pe un amic vechiu pe dl Goefle... adevă pe mine, în sfârșit pe cineva, care-ți poate ajuta să te măriți după muritorul fericit pre care l preferezi.

— Dară eu îți jur, scumpe domnule Goefle, răspunse Margareta, că nu iubesc pe nimenea. O doamne! Numai aceasta mi-ar mai trebui, ca se fiu și mai de plâns! E destul a urî pe cineva, și a fi silită să suferi atențiunile sale!

— Dta nu ești sinceră, scumpa mea, replică Cristiano, jucând rolul dlui Goefle cu convingere și cu un fel de probabilitate: Dta te temi că eu voi spune confidențele Dtale, contesei, clientei mele!

— Nu, dragă domnule Goefle, nu! Știu că Dta ești mai mult de cât un om de cinst, ești un om bun. Toată lumea te cinsteste, și însuși baronul, care cugetă de toată lumea rău, nu cutează a te vorbi de rău. Atâta stimă și încredere am în Dta, încât am așteptat sosirea Dtale aici și trebuie să ți spun cum mi-a venit ideea să te cercetez: în vre-o câte-va cuvinte va fi spusă istoria mea, de oare ce mătușa mea poate nu ți-o va fi spus destul de esact. Eu sunt crescută în castelul Dalby (în Woermland, cam două-deci de miluri de aici) sub ochii tutricei mele, a contesei Elfrida de Elveda, a sorei tatălui meu. Dacă dic sub ochii ei... Mătușa mea iubesc lumea și politica. Ea umblă pe la curtea din Stockholm, ea se interesează de afacerile dietei mai mult ca de

mine, care trăiesc de la nașterea mea într'un castel forte trist, cu o guvernantă franceză, domnișoara Potin. Aceasta, din norocire, este foarte blândă și mă iubesc tare. Mătușa mea vine de două ori pe an, să vadă, dacă am crescut, dacă vorbesc bine franțuzește și rusește, dacă nu am lipsă de ceva, și dacă preotul rigoros dela biserica noastră veghează bine ca se nu primim altă vizită de cât numai a preotului și a familiei sale.

— Nu este lucru șod?

— Nu; dară n'aș fi în drept a mă afla nefericită. Eu lucrez mult împreună cu guvernanta mea, sunt destul de avută și mătușa mea este așa de generoasă, încât nu sufer nici o lipsă; apoi domnișoara Potin esfe amabilă, și când ni se face urit, cetim romane... O? romane foarte cinstite și foarte frumoase; ele ne fac de uităm singurătatea și ne arată totdeauna crima pedepsită și virtutea respălătită!

— Socoteală bună!...

Adevărat, că nu este rău a crede romanele aceste și a se purta întocmai după intențiunile lor... însă nu s'a furișat în singurătatea aceea și printre paginile romanelor vr'un băiat frumos în casa sau în căpșorul Dtale, pre lângă toate veghierile preotului și a mătușei?

— Nu, nici de cât, eu pot jura, domnule Goefle, răspunse Margareta cu sinceritate. Totuși îți pot spune, că spiritul meu și-a format un chip oare-care despre bărbatul, pre care mi l-a anunțat mătușa

mea fără veste, este o săptămână și că aretându-mi ea pe baronul Olaus de Waldemora cu cuvintele: „Acesta este, fii amabilă! eu l'am aflat așa de deosibit, altfel, ca pre cel din visul meu, de n'am fost nici de cât amabilă.

— Pricep. Și mătușa Dtale...?

— Ma batjocorit. „Ești o nebună, mi-a dis. O fată de neam bun n'are să-și facă nici când idei de amor. N'ai să te măriți ca se iubesci, ci ca să te faci damă mare. Eu voesc să te faci baroneasă de Waldemora, să ai îți jur, că ai să remâi cât vei trăi prinsă în castelul acesta, fără să mai veți suflet de om. Am să fac mai mult, am să alung pe domnișoara Potin, căci dânsa pare că-ți dă sfaturi rele. Decide-te; îți dau o lună de zile. Baronul ne invită se petrecem sărbătorile crăciunului*) în bogata să residență din Dalecarlia. Acolo, avem să ne petrecem foarte bine. Tot numai venătoare, baluri și teatru. Acolo îți vei pute face o idee de bogăția sa, de creditul său, de autoritatea sa, și vei recunoaște că nu poți aștepta nici când o parte mai briliantă și mai cinstită.

(Va urma.)

*) Sărbătorile crăciunului durează în Svedia și Norvegia dela 24 Decemvre până la 6 Ianuarie.

invetatoriu in Sălcoia de jos; notariu Ioan Bota, invetatoriu in Sălcoia de sus, cassar Teodor Popa invetatoriu in Ocolişul mare, ear' membrii in comitet Stefan Bedelean in Cacova Ierei și Ioan Vesa invetatoriu in Runc.

Prelegeri au ținut dl președinte Ioan Danciu din „Statutul organic“ despre parochia, sinod parochial, comitet parochial și epitropie parochială, carea prelegere într'adevăr au meritat de a purta numele „prelegere de model“. Invetatoriul Andreiu Muntean au preles din „Istoria bisericească“: despre lăptirea creștinismului prin bărbații apostolești, precum și goanele cari avură de a suferi pentru credința in Christos, la carea admitându-se o critică au luat parte dl președinte și invetatoriul Ioan Bota.

Invetatoriul Popa Teodor propune ca, să se însărcineze comitetul subreuniunii cu facerea unui „Plan“ special de împărțirea oarelor de scoală preste întreaga săptămâna, care apoi s'îl prezenteze in procsima adunare spre desbatere. Propunerea densusului se primesce.

Terminându-se agendele adunării in cea mai bună ordine, ședința se încheie prin o cuvântare a președintelui despărțământului.

Nu sciu frigul ce se escase numai atunci de curând, sau doară chiar renitența face ca la aceasta adunare să nu ea parte mai jumătate din invetatoriului acestui despărțământ. Fie ca in viitoriu să ne intrunim in număr cât se poate de mare.

Andreiu Munteanu,
invetatoriu.

Sciri telegrafice.

Cattaro, 29 Ianuarie. Se telegrafează la „N. fr. Pr.“ Principele Petru Karagyorgyevics a sosit in Cetinje ca oaspe al principelui Nicolae.

La sosire a fost de față nepotul principelui, adjutanțul Marco Petrovics. In Cetinje fu primit Karagyorgyevics cu onoruri princiare.

Paris, 29 Ianuarie. Fallières fu denumit de președinte al consiliului, încredându-se și conducerea interimală a afacerilor esterne. Denumirea ministrului de resboiu și a celui de marină va urma mai târziu. Ministrii ceilalți remân.

Paris, 29 Ianuarie. Consilierul apărător al principelui Jérôme a înaintat protest la ministrul de justiție. In protest se declară întreaga procedură de ilegală și nejustă.

Paris, 29 Ianuarie. Deputații s'au prezentat in camera în număr complet. Tribunalele sunt îndesuite, logea diplomatică e de tot ocupată. Ministrul de interne Fallières se suie pe tribuna vorbitorilor și declară, că președintele Grévy a primit demisiunea a trei ministrii, demisiunile celorlalți lea reieptat și că ia concedut densusului, lui Fallières, presidiul cabinetului. Timpul fisic a lipsit lui Fallières spre a dispune ocuparea portofoliului pentru esterne, resboiu și marină, căci a primit presidiul abia de câte-va oare. Fallières adauge, că stă la dispozițiunea camerei in privința discusiunii legii pretendenților creștând, că o discusiune promptă e de lipsă. (Aplause vii din partea majorității). Janvier dela Motte și Cassagnac cer amânare, ceea ce se respinge. Se începe discusiunea.

Paris, 29 Ianuarie. Ferry n'a primit asuprași formarea unui nou cabinet, in urma acesteia s'a decis ca să se reflecteze la Fallières.

Paris, 29 Ianuarie. Presidentul republicei a primit demisia cabinetului. El a conferit cu Ferry și Fallières mai multă vreme.

Berlin, 29 Ianuarie. Conform unor informațiuni din Petropolea ale diarului „National-Ztg“ țarul și-a fiesat linia politică, ce are a o urma. Astfel se dice că el s'a exprimat oare unde-va, cum că întreținerea bunelor relațiuni cu Germania corespunde mai mult intereselor imperiului său și a dinastiei sale.

Varietăți.

* (Dare de seamă) despre rezultatul balului „Reuniunii femeilor române din Sibiu“, arangiat in 23 l. c. in favorul unei scoale de fete, ce reuniunea intenționează a înființa. — Venitul total a fost de 570 fl. — Spese 229 fl. 78 cr. — Venit curat 340 fl. 22 cr., cari s'au predat comitetului amintitei reuniuni.

Preste prețul intrării au solvit:

Escelența Sa baron de Schönfeld, comandant militar 3 fl. 50 cr., Escelența Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Romanul 15 fl., Baron David Ursu 7 fl., G. Hamrodi 5 fl., Alesandru Lebu 5 fl., Nicanor Frateș 5 fl., Victor Sill 4 fl., Dr. Ilarion Pușcariu 3 fl. 50 cr., Petru Truța 3 fl. 50 cr., August Lădai 3 fl. 50 cr., N. N. 3 fl. 50 cr., Gustav Kapp 3 fl. 50 cr., P. Petchescu 3 fl., Visarion Roman 2 fl. 50 cr., Simeon Popescu 2 fl., Ioan Bădilă 2 fl., N. N. 2 fl., Josefina Bielz 2 fl., Dr. I. Moga 2 fl., Partenie Cosma 2 fl., Maria Bucur Dancăș 2 fl., George Matey 2 fl., M. Kabdebo 2 fl., Iosif St. Șuluț 2 fl., George Barițiu 1 fl. 50 cr., Gregor Matey 1 fl. 50 cr., Katharina Bergleiter 1 fl., Constantin Stezar,

August Sennor, I. Krombholz, Dr. Vasilie Preda, N. N. G. Hențu, N. N. Dr. Ioan Pop de Galați, N. N. R. Möckesch, N. Streoulia, C. Tobias câte 50 cr. 6 fl. — La olaltă 97 fl. 50 cr.

Tuturor acestor marinimoși contribuitori, și tutror P. T. domni și doamne, cari onorând balul cu prezența lor, au contribuit la rezultatul lui prea îmbucurător, se aduce prin aceasta cea mai adencă mulțămită.

Sibiu in 3 Ianuarie n. 1883.

Comitetul arangiator.

* (Convocare) Comitetul central a alegătorilor din comitatul și cetatea Cluj la adunarea sa ținută in 21 Ianuarie st. n. 1883 a decis ținerea unei adunări generale a Clubului central din acest comitat și cetate, și diua acestei adunări o-a defipt pre 1-a Martie 1883 st. n. la 10 oare a. m. Deci cu toată onoarea și-iă libertate a convoca la această adunare, care se va ținè in Cluj, strada Cărbunilor, in localitatea casinei romane, pre on. membrii alegători români din cercurile alegătoare: B. Hoedin, Teacă și Coșocna prin reprezentanții lor.

Obiectul acestei adunări va fi: reorganizarea Clubului electoral și darea de samă a aceluiași despre lucrările de până acum; precum și alte propuneri eventuale.

Cluj in 25 Ianuarie 1883.

Alesandru Bohățel
pres.

Dr. Isac,
not.

* (Necrolog.) Dela vechiul abonent al foaiei noastre, veteranul paroch gr. or. și asesor consistorial, părintele Zacharia Botoș, in Bocșa montană, eparchia Caransebeșului primim următorul anuci:

Zaharia Botoș paroch rom. gr. or. in Bocșa montană, cu inima sfâșiata de durere anucie moartea iubitei sale soții,

Ioana Botoș,

care in urma unui morb scurt in 14/26 Ianuarie a. c. la 6 oare dimineața, după împărțășirea cu sânțele taine, in etate de 68 de ani și in al 52-lea an al fericitei sale căsătorii au adormit in Domnul.

Remășițele repausatei se vor înmormenta in cimiteriul gr. or. din loc in 15/27 Ianuarie 1883 la 2 oare după ameași.

Bocșa montană in 14/26 Ianuarie 1883.

Fie-i țărina ușoară!

Repausata — după cum sântem informați — nevând copii, in lipsa de descendenți proprii, a adoptat un nepot de frate, respective cumnat și o nepoată, dela fratele ei, și cari creșcânduși de mici cu iubirea și ingrigirea cei mai bune și adevărate mame, li au dat educațiune și mijloace de esistență; fiind ambii deja cu pozițiune aședați au de a mulțămi aceasta in mare parte defunctei.

* (Ciguri-miguri) Cetim in „Pester Lloyd“ dela 29 Ianuarie, a. c. Nr 23 următoarele:

„Ne scrie corespondentul nostru din Sibiu, că archiepiscopul și metropolitul Miron Romanul conform unui conclud al consistoriului metropolitan a ridicat (suspendat, *enthoben*) pe fostul secretariu referent metropolitan de până acuma Elie Macellariu consiliariu gubernial in pensiune, și in locul lui a denumit de secretariu metropolitan suplinte pe fostul asesor consistorial din Arad (!) Petru Petroviciu, carele in timpul din urmă a funcționat ca actuariu la metropolie.“

* „Journal des Débats“ primesce o corespondență din Roma in care i se scrie următoarele in privința atacerei principelui Napoleon:

„V'am semnalat eri atitudinea foarte categorică, destul de neprevădută pe care a avut-o presa italiană cu ocaziunea întreprinderii nesocotite a principelui Napoleon. Trebuie mai cu seamă să se observe ceea ce dice Rassegna: „Dacă Francia s'ar mai increde unui Napoleon, ar trebui să chidem că nebunia este ereditară la unele națiuni ca și la unele familii.“

„Această părere a unui străin merită a fi meritată.“

„Guvernul este foarte otărit a nu se amesteca intr'o afacere care nu'l privește. N'a cerut esplicări d-lui Decrais, nici acesta nu le-a dat, pentru că n'avea ce esplicări se dea. Principele Napoleon este legat de familia regală, dar el a lucrat ca un frances, și astfel fiind, Italia n'are a se amesteca.“

„Frasa relativă la Tunis, combinată negreșit pentru a câștiga simpatia Italianilor, n'a produs nici un efect. Italianii sânt destul de fini, pentru a înțelege că, mai puțin ca ori și care, principele, chiar împărat, ar putea să le dăruiască această posesiune.“

„Printr'un acelaș simțământ noile opiniuni cle-

ricale ale pretendentului au produs aci cea mai suferătoare impresiune.

„Este recunoscut de toți că nimeni nu este mai de temut de cât un fricos revoltat, și că un liber cugetător va putea resista clerului mai puțin de cât un catolic convins. Ministrul afacerilor străine a făcut să se însere in „Il Diritto“ o notă categorică pentru a stabili că această afacere nu interesează in nici un chip pe Italia.“

Posta Redacțiunei. Domnului M. V. in Sibiu Din adins nu ne facem treabă cu organul arădanilor „Biserica și Scoala“, de aceea nici nu aflăm loc in foaia noastră pentru articolul picant, ce-l adresezi nimitului „Leibjournal“. Ce te miri că „Biserica și Scoala“ espedează abonanților sei ca adaos „Calicul“? când poți se scii, că mai an tot „Bis. și Scoala“ făcea propagandă pentru aceea murdărie literară chiar in coloanele sale. Gustul unor oameni nu se poate regula, de asemenea nici cordialitatea unor prelați, care încă va fi având rațiunea sa.

Loterie.

Mercuri 31 Ianuarie n. 1883.

Brün: 74 17 11 24 32

Bursa de Viena și Pesta.

Din 30. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.55	118.25
Renta de aur ung. de 4%	86.—	85.90
R-nta ung. de hârtie	85.20	85.10
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.75	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	89.40	89.95
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	110.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94 —	94.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	97.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.75	95.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.00	97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.00	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	95.75	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	97.50	97.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	99.—	98.50
Sorți unguresci cu premii	97.50	97.70
Sorți de regularea Tisei	114.50	114.—
Datorie de stat austriacă in hârtie	109.25	109.50
Renta de aur austriacă	77.70	77.75
Sorți de stat dela 1860	131.40	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	834 —	830.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	281.50	280.05
Acțiuni de credit austr.	287.75	286.80
London (pe polița de trei luni)	119.65	119.70
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	100 —	100.—
Galbin	5.63	5.63
Napoleon	9.50	9.49
100 marce nemțesei	58.55	58.60

Nr. 5600/1882 civ.

[342] 2—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoscința publică, că pentru comasarea generală a hotarului comunei Lăcud s'a fiesat diua dela 16 Aprile 1883 la 10 oare înainte de ameași in comuna Lăcud la locu ința primariului comunal; pe când sunt invitați a se reprezenta toți proprietarii cu aceea, că acei cari nu se vor prezenta se vor considera că consimt cu comasarea; exemplarul cel dintăiu al cererei se poate vedè la acest tribunal. regesc. —

Din ședința tribunalului r. g. din Elisabetopole ținută la 30 Decemvre 1882.

Nagy Lajos m. p.
preș.

Butak m. p.
not.

Nr. 177. 1882

[343] 1—3

EDICT.

Ioan German de religiunea gr. or. din Ocna, comitatul Albei inferioare, carele de 4 ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Ana n. Ilie Sora din Sălize, se citează prin aceasta, ca in termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze inaintea acestui scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și in absența densusului se va pertracta și decide procesul intentat contrăi de cătră soția sa

Sibiu 13 Ianuarie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sălize, ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 199.

[341] 3—3

EDICT.

Georgiu Cismaș de religiunea greco-orientală din Porumbacul superior comitatul Făgărașului, care de 8 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria Voiniagu tot din Porumbacul de sus, fără de a se scii locul ubicațiunei lui, — se citează prin aceasta, ca in restimp de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze inaintea scaunului protopresbiteral al Avrigului ca for matrimonial de I instanță, căci la din contră se va decide procesul ridicat in contrăi și fără de el.

Avrig, 30 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al Avrigului ca for de I instanță in cause matrimoniale.